

IZ GENERALNE KURIJE

Čuvari sjećanja	82
-----------------------	----

IZ PROVINCIJALATA

Saziv provincijskog Kapitula 2006.	86
Molitva za uspjeh Kapitula	89

IZ TAJNIŠTVA

Sjednica »JUŽNOSLAVENSKE KONFERENCIJE PROVINCIJALA«	90
Korištenje ISBN broja	92
Dva nova sveučilišna priručnika iz Kanonskog prava	92
Molitva za mir 9. svibnja 2006. u Bruxellesu	92
Važna događanja na razini HKVRP	94

IZ ŽIVOTA PROVINCIJE

ZAGREB: Proslava 41. obljetnice smrti sluge Božjega oca fra Ante Antića	95
MAKARSKA: «Antićevo 2006. »	97
LUDWIGSHAFEN: Susret o. Provincijala s braćom koja žive i djeluju u Njemačkoj	98
RÜSSELSHEIM: Dvodnevna duhovna obnova	100
SINDELFINGEN: Duhovna obnova	100
Hrvatski vjernici iz Sindelfingena i Münchena hodočastili u Svetu Zemlju	101
SINDELFINGEN: Seminar za ženidbu	102

NAŠI POKOJNICI

† Stjepan (Dušan) Nimac	103
-------------------------------	-----

BIBLIOGRAFIJA

Crkvena vremenita dobra	104
Ispovijedi	104

Čuvari sjećanja

(Pismo Generalnoga ministra o Uskrsu 2006.)

Draga stara i bolesna braćo,
Gospodin vam dao mir!

Slavlje Uskrsnuća Gospodnjega 2006. dolazi u posebnom trenutku života i poslanja našega Reda. Ove je godine, naime, osamstota obljetnica od Franjina susreta s raspelom Sv. Damjana. Taj susret koji je obilježio početak obraćenja Asiškoga Siromaška u središtu je prvoga dijela na putu pripreme koji će nas dovesti do 2009., slavlja osamstote obljetnice od osnutka našega Reda. Godina 2006. je godina Izvanrednog generalnog kapitula koji će nam omogućiti, kao sveopćem bratstvu, da «se zaustavimo i zajedno promišljamo – kao što napisah u *Sazivnici* od 4. listopada 2005., da se zadržimo u pozornom slušanju onoga što Gospodin traži od nas, da raspravimo kako bolje opsluživati ono što je svatko od nas obećao na dan svoga zavjetovanja, te da ponovno krenemo obnovljenom zauzetošću naviještati među braćom i sestrama u svijetu evanđelje Isusa Krista».

I moje će pismo o Uskrsu 2006. stoga biti posebno, po sadržaju a povrhu svega po naslovnici. Obraćam se vama starijoj braći i, posebno vama bolesnoj braći, koji ste za nas živuće “ikone” propetoga i siromašnoga Krista i stoga “povlaštena” braća našega bratstva, što ga je htio naš otac sv. Franjo.

Obraćam se vama kako bih vam iskazao svoju blizinu, svoju bratsku ljubav, svoju zahvalnost; kako bih vam rekao da ste važni za Red, Crkvu i ljude našega vremena; kako bih povjerio vašim molitvama zvanja za našu obitelj, misionarske naume Reda te Generalnog ministra i definitorij, a poglavito god. 2006., Izvanredni generalni kapitul i osamstotu obljetnicu početka naše *forma vitae*.

Pismo je upućeno vama, «starija braćo», ali se nadam kako će ga pročitati i o njemu razmišljati sva braća kako bi se učvrstila međunaraštajna uzajamnost i međuovisnost, tako da se svatko može obogatiti darovima i karizmama sviju.

U Asizu sam 29. listopada 2005. službeno otvorio slavlje osamstote obljetnice od osnutka Reda. Tom sam prigodom pozvao svu braću da se stave pred raspelo Sv. Damjana, u molitvenom ozračju i otvorenosti srca, kako bismo dopustili da nas propita svojim velikim i svijetlim očima, i tako upoznali, a potom ostvarili, njegovom milošću, njegovu «svetu i istinsku volju» (*MpKr*).

Jedinice i Konferencije su počele slavlja vezana za jubilarnu obljetnicu. Svakom je bratu uručen križ Sv. Damjana i privitak u kojem je opisan kratki put za kontemplaciju o raspelu Sv. Damjana. Tijekom 2006. slika raspela Sv. Damjana postaje “franjevački izvor”, jer nam otkriva smisao Franjina obraćenja i shvaćanje što ga je imao o uskrsnom otajstvu (usp. *ČM*).

Križ je “mjesto” objave pravoga lica našega Boga: «Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca, da svatko tko vjeruje u njega, ne umre, nego da ima život vječni» (*Iv* 3,16), život koji teče, kao s izvora, iz Kristovih rana. To su one rane o kojima treba razmišljati kako bi se shvatilo da «Bog je ljubav» (*IIv* 4,8). «A polazeći odatle treba sada odrediti što je to ljubav. Polazeći s toga zrenika kršćanin pronalazi put svoga života i svoje ljubavi» (Benedikt XVI., *Deus caritas est*, 12). Prevodeći riječi prve Papine enciklike na franjevački jezik može se reći da je križ “mjesto” zbog kojega vičemo: «O kako je... lijepo i nadasve poželjno imati takva brata i takva sina: Gospodina našega Isusa Krista, koji je svoj život položio za svoje ovce» (*IP* 13-14). To je, međutim, “mjesto” gdje upoznajemo “put” što ga treba prijeći kako bismo «slijedili izbliza stope našega Gospodina Isusa Krista» (*GGKK* 5), “put” koji zahtjeva da: «jedan drugome peru noge» (usp. *NPr* 6,4), po nauku i svjedočenju Gospodinovu, koji nije «došao da mu se služi, nego da služi» (usp. *OP* 4,1).

Draga “starija braćo”, najprikladnije ste osobe za shvaćanje govora «rastvorenoga boka Kristova» (Benedikt XVI., *n. p.*) te njegovo prevođenje u život, u poučavanje. Godinama, naime, postaje se sposobniji za vedrije “iščitavanje” osoba, promjena, stanja; za izoštravanje ocrta događaja i ublažavanje bolnih posljedica; za nadilaženje “mita” o zaslužnosti i o uspjelosti. Stoga, unatoč tomu što se mogu istrošiti snage ili se smanjiti djelovne sposobnosti, vi ste ipak dragocjeni u tajanstvenom nacrtu Providnosti: «kadri ste uliti hrabrost dobrohotnim savjetom, šutljivom molitvom, svjedočanstvom prihvaćenog trpljenja u strpljivom predanju» (*Pismo pape Ivana Pavla II. starijim osobama*, 1. listopada 1999., 13); sposobni ste «vratiti ljubavi svježinu besplatnosti – kao što je pisao, obraćajući se starijoj braći, prethodni generalni definatorij o svetkovini sv. Franje 1998. ; naučili ste dopustiti da vas se ljubi kako biste odgovorili tihom žrtvom života koji je sav postao dar. Onda se ima više vremena za darivati, za ljubiti; nalazi se *u ljubavi i ljubljenju dostatno zanimanje*».

Križ Sv. Damjana, pred kojim je Franjo molio, jest «Svevišnji, slavni Bog» (*MpKr*): to je živi, uskrsli, onaj koji uzlazi Ocu. Isusova molitva, «Oče, proslavi svoga Sina» (*Iv* 17,1), je uslišana. To daje «ljubavi i ljubljenju» vrijednost vječnosti, usmjeruje naš život prema istinskom obzoru: Bogu samome. Istina, za svakoga je život hodočašće prema nebeskoj domovini, ali starost je vrijeme u kojem se po naravi stvari gleda na svršetak dozrijevanja. Godine, dani što vam ih Gospodin daje, nisu, stoga, očekivanje «uništavajućega događaja», nego potka vjernoga puta što vodi u zagrljaj Boga, povidonosna i milosrdna Oca (usp. Ivan Pavao II., *n. d.*, 15-16; usp. i *VC* 70).

Franjino je obraćene počelo pitanjem što ga je 1206. uputio Rasperu: «Gospodine, što želiš da učinim?». To je pitanje koje i vi, ove godine, trebate postaviti kako biste mogli ponovno čuti Gospodinov odgovor, tako da promijenite život, kao što kaže projekt *Milost početaka*: «Slušajmo kako bismo promijenili život» (s. 16), čineći ga vidljivim i znakovitim; kako biste živjeli obnovljenim zanosom ono što ste obećali na svome zavjetovanju; kako biste razlučili ono što Gospodin od vas traži u ovoj životnoj dobi. Riječ je o izazovu. Postoji, doista, stvarna opasnost, ona da povjerujete da sad nemate više ništa “tražiti” i “spoznati” nakon toliko godina franjevačkoga života i nakon što ste svladali poteškoće i teška stanja; da se zatvorite u sebe i da dušu ispunite žalima; da se osjetite lišeni potrebe trajne obnove.

Istina, starost se obično uspoređuje s jeseni života. Ali čovjek, stvoren na sliku i priliku Božju, ima povlasticu da odluči ne starjeti. «Postoji mladost duha – kaže se u apostolskoj pobudnici *Vita consecrata* – koja traje u vremenu: ona se povezuje s činjenicom da pojedinac traži i nalazi u svakom životnom razdoblju različite zadaće koje treba obaviti, osebujne načine postojanja, služenja i ljubljenja» (VC 70).

Ne “starite”, draga braćo. Uvijek je moguće poći u “nepoznate zemlje”, poput Abrahama; biti kadar “vidjeti” “novo”, poput Šimuna i Ane; biti sposobni živjeti radosno “svakodnevicu”: molitvu, slušanje Riječi Božje, sakramentalni život, služenje Crkvi i današnjim muškarcima i ženama, po franjevačkoj karizmi, živjeti potporu koracima mladih franjevaca koji počinju put u našim bratstvima, mudru i mironosnu nazočnost u misionarskim bratstvima.

Neka vam pomogne i neka vas ohrabri da živim očuvate smisao iščekivanja i traženja primjer sv. Franje, koji «nije vjerovao da je postigao cilj i, ustrajavajući neumorno u nakani svete obnove, uvijek se nadao da može početi ispočetka» (1Čel 103).

Draga stara i bolesna braćo, vi ste potrebni Crkvi: svojom nazočnošću hranite život naroda Božjega, šireći kulturu blaženstava; vi ste «znak Krista i njegova životnoga stila» i dok pozivate «da se ništa ne pretpostavlja Bogu i njegovu Kraljevstvu», vi ste «svima primjer velikodušnosti u molitvi i u odanosti bližnjemu» (usp. Ivan Pavao II., *Angelus*, 30. siječnja 2000.).

Dragocjeni ste i za naš Red. Iznad svega jer tvorite veliki dio našega bratstva: vas koji imate preko 70 godina ima preko 4700. Veći dio vas djelatno sudjeluje u životu i poslanju bratstva; štoviše, u nekim krajevima, vi ste oni koji vodite poslove, nazočnosti i službe. Dragocjeni ste, iznad svega jer ste zaliha iskustva, mudrosti, sposobnosti da se uhvati ono što je bitno i važno, primjer velikodušne vjernosti. Da, starost nije kraj i svršetak duhovnoga života: imate nam još toga za darovati, poglavito u ovom providonosnom

trenutku u kojem smo zauzeti “otkriti” svoju povijest, kako bismo je objavili i ponovno ispisali na nov način, tako da je otvorimo za budućnost (usp. Giacomo Bini, *Red danas*, 11. lipnja 2000., II., 1).

Vi ste prijeko potrebni kako biste okrunili ovaj naš “san”, jer ste čuvari našega sjećanja, “živuće knjižnice” neprocjenjive baštine vrijednota, duhovnih i ljudskih iskustava, proročkih i ushićenih svjedočanstava; jer ste, poglavito, trajni poziv na ono što jedino može dati čvrstinu našem “činjenju”: «quaerere Deum», nasljedovanje Krista, što ostaje uvijek najveće pravilo našega franjevačkog života.

Crkva vam je zahvalna za vašu vjernost i za vaš život potrošen u služanju narodu Božjemu (usp. Benedikt XVI., *Pismo za završnu sjednicu CIVCSVA*, 25. rujna 2005.). Ja, kao Generalni ministar i sluga sveopćega bratstva, zahvaljujem vam za ono što ste učinili i što činite, na poseban način za ono što jeste: “sakrament” Gospodinove vjernosti nama i za čudesna djela što ih je izveo u vama i po vama, živi “pozivi” da se velikodušno odgovori na toliku ljubav.

Draga “starija braćo”, obnavljajući vam svoju harnost, i onu čitavoga Reda, i želju da vam budem blizu u ovom dragocjenom razdoblju vašega života, bratski vas pozdravljam šaljući vam dobre želje i ostavljajući vam, kao sjećanje na ovaj naš “susret”, jednu molitvu.

Želja je da mognete svojim učiniti riječi velikoga “starca-mladića”, Ivana Pavla II., što ih je napisao u *Pismu starijim osobama* 1999. Ovo su te riječi: «Unatoč ograničenjima što ih je donijela dob, zadržavam ljepotu života. Zahvaljujem za to Gospodinu. Lijepo je moći se potrošiti do kraja radi Kraljevstva Božjega» (br. 17).

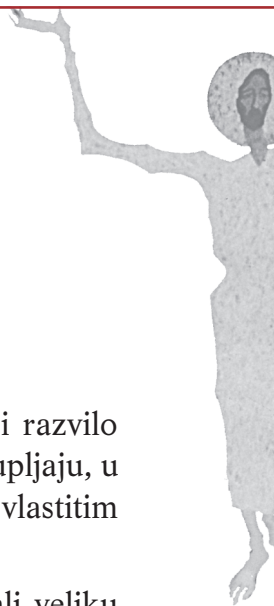
Molitva je sv. Franje, što ju je stavio na kraju *Pisma Redu*. Učinimo je svojom, ona će nam pomoći da razumijemo smisao i smjer našega puta:

«Svemogući, vječni, pravedni i milosrdni Bože, podaj da mi slabi radi tebe vršimo ono što znamo da ti hoćeš, i da uvijek hoćemo što se tebi sviđa, da, iznutra očišćeni, iznutra prosvijetljeni i raspaljeni ognjem Duha Svetoga, uzmognemo slijediti stope tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista i da samo po tvojoj milosti dođemo k tebi, Svevišnji, koji u savršenom Trojstvu i jednostavnom Jedinstvu živiš i kraljuješ i slavno vladaš, svemogući Bog, po sve vijeke vjekova. Amen».

Rim, Generalna kurija, 19. ožujka 2006.

Svetkovina sv. Josipa

Fra José Rodríguez Carballo, *ofm*
Generalni ministar

Saziv provincijskog Kapitula 2006.

Prot. br. 01-336/06.

Draga braćo!

U mnogovrsne datosti što ih je redovništvo iznjedrilo a potom i razvilo svakako spadaju i kapituli, tj. skupština braće na koju se braća okupljaju, u bratskom ozračju raspravljaju i dogovaraju a potom, u skladu s vlastitim stilom života i karizmom, donose odluke.

I u Franjevačkom redu kapituli su od samih početaka Reda imali veliku važnost. U početku to bijahu mali kapituli, kao što je to bio onaj kapitul prve osmorice braće (usp. 1 Čel 29); potom je, kad se Red brojčano povećao, ustanovljen opći (generalni) kapituli na koji su u početku pristizala sva braća, ponekad i po nekoliko tisuća; konačno su, nakon razdiobe Reda na provincije ili pokrajine (1217.) , bili ustanovljeni, ustalili se i do danas prenijeli provincijski i samostanski kapituli.

U franjevačkoj tradiciji kapituli su, osim bratskog druženja i zajedništva, uvijek bili i ostali milosni trenuci ne samo za sagledavanje trenutnog stanja, nego i prigoda za riječ o popravku i porastu franjevačkog bratstva, a k tome i trajna obveza za nove odluke, izazove i pothvate.

Opisujući zadaću Provincijskog kapitula, Generalne konstitucije (čl. 215 § 1-2) jasno vele da je njegova zadaća:

- ispitati trenutno stanje i djelatnost braće u Provinciji;
- tražiti i predlagati prikladna sredstva za provincijski porast i popravak;
- raspravljati o novim pothvatima i poslovima veće važnosti i zajedničkim dogovorom donositi odluke;
- donositi partikularne provincijske statute.

Imajući u vidu gore spomenute odredbe Generalnih konstitucija, provincijski je Definitorij na svom zasjedanju, održanom 15. studenoga 2005., donio odluku o održavanju Provincijskog kapitula i odredio da se njegovo slavljenje održi 1. - 5. svibnja 2006. Na sastanku Definitorija, održanom 20. veljače 2006., odlučeno je da to kapitulsko slavlje bude u samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu.

Nakon definitorijalnih odluka o vremenu i mjestu slavljenja Provincijskog kapitula, svoj svečano zavjetovanoj braći poslali smo glasovnice za izbor zastupnika (deputata) na kapitul.

Sukladno našim provincijskim *Statutima o provincijskom kapitolu i kapitulskom kongresu* (čl. 6 § 1-4), komisijski smo prebrojili pristigle glasovnice 1. travnja t. g., ustanovili imena izabranih zastupnika svih skupina, te o tome sastavili dokument u dva primjerka u kojem smo označili koliko je pojedini zastupnik

dobio glasova. Komisiju koja je pregledala glasovnice i prebrojavala glasove sačinjavali su: fra Željko Tolić, provincijal; fra Petar Milanović Trapo, prov. vikar, fra Marko Mrše, definator i ekonom, fra Ante Udovičić, prov. tajnik.

Stoga, nakon svih učinjenih i propisanih predradnja, na Provincijski kapitul pozivam:

Zakonito izabrane zastupnike po skupinama:

1. Lubina, fra Petar
2. Grgić, fra Josip
3. Udovičić, fra Jakov
4. Gudelj, fra Vinko
5. Mandarić, fra Žarko
6. Vugdelija, fra Marijan
7. Stipanović, fra Kristijan
8. Jukić, fra Ivan
9. Čovo, fra Damjan
10. Pezo, fra Bruno
11. Poljak, fra Eugen
12. Botica, fra Duško
13. Maletić, fra Ivan
14. Jukić, fra Josip
15. Gverić, fra Mate
16. Brekalo, fra Tomislav
17. Nimac, fra Marko
18. Džimbeg, fra Dušan
19. Čovo, fra Šimun
20. Dukić, fra Tomislav
21. Čarić, fra Boris
22. Vidović, fra Ivan
23. Lucić, fra Josip
24. Poljak, fra Darko
25. Jurić, fra Ante

Aktualne gvardijane:

1. Milanović Trapo, fra Petar - Split
2. Vučković, fra Pavao - Imotski
3. Samodol, fra Frano - Karin
4. Klarić, fra Petar - Knin
5. Milanović Litre, fra Stanko - Makarska
6. Buljan, fra Ante (Vuk) - München
7. Šušnjara, fra Stipe - Omiš
8. Kutleša, fra Zoran - Sinj
9. Gulić, fra Božo - Sumartin
10. Vukušić, fra Ante - Šibenik
11. Buljević, fra Ivan - Visovac
12. Doljanin, fra Frano - Zagreb
13. Babić, fra Ante - Zaostrog
14. Glibotić, fra Danko - Živogošće

Članove po pravu:

1. Maretić, fra Žarko - ex-provincijal
2. Udovičić, fra Ante - tajnik Provincije
3. Periša, fra Ante Branko - definator
4. Grbavac, fra Josip - definator
5. Vučković, fra Ante - definator
6. Mrše, fra Marko - definator
7. Bilokapić, fra Šimun - definator
8. Buljan, fra Ante (Vuk) - definator
9. Milanović Trapo, fra Petar - prov. vikar
10. Tolić, fra Željko - provincijal

Mjesto održavanja kapitula: samostan Gospe od Zdravlja u Splitu (Trg Gaje Bulata 3).

Vrijeme kapitula: početak 1. svibnja t. g. (ponedjeljak) u 9 sati; završetak 5. svibnja t. g. (petak) u 12 sati.

Dnevni red kapitula odredit će se na pripravnoj sjednici za kapitul, koja će se održati 21. travnja 2006. godine u Splitu.

Nikome nije dopušteno otići s kapitula prije naznačenog vremena bez izričitog dopuštenja o. Provincijala.

Da bi se kapitul dobro organizirao, Definitorij će se sastati 21. travnja t. g. (petak) u 9. sati u prostorijama Provincijalata. Bit će to pripravna sjednica na kojoj će se odrediti kapitulske službe i utvrditi druge stvari potrebne za normalno odvijanje kapitula.

Ostali sudionici provincijskog kapitula neka dođu u samostan Gospe od Zdravlja u ponedjeljak, 1. svibnja t. g. Kapitul će početi zazivom Duha Svetoga i koncelebriranom sv. Misom u 9 sati. Sve kapitularce molim da dođu na vrijeme, sa sobom ponesu albu, pasac, odgovarajuću štolu i Časoslov.

Za uspjeh kapitula neka se 1. svibnja t. g. u svim našim samostanima slavi sv. misa *De Spiritu Sancto*, a u ostale dane održavanja kapitula neka se u molbenicama za *Jutarnju* i *Večernju* uvrsti i molba za uspjeh kapitula.

Neka se ovo sazivno pismo pročita pred okupljenom braćom u svim našim samostanima. Sudionicima kapitula ovo pismo vrijedi kao poziv na kapitul.

Saborski su oci na Drugom Vatikanskom saboru molili: *«Evo nas, Duše sveti! Ne dopusti da povrijedimo pravdu, jer Ti nadasve ljubiš pravičnost! Neka nas neznanje ne odvuče na krivu stazu, neka nas naklonost ne pritegne, neka nas ni darovi ni osobe ne potkupe!»*

Poštovana i draga braćo! Pred nama je 800. obljetnica ustanovljenja Franjevačkog reda (1209. -2009.). O njoj ćemo ozbiljno raspravljati i na našem provincijskom kapitolu i, u skladu s novijim dokumentima iz Generalne kurije, donijeti određene zaključke za naše provincijsko Bratstvo. To je dovoljan razlog da najozbiljnije posvijestimo sebi: *tko smo, što smo i što želimo biti!* Neka nas u produbljanju te svijesti i naše zauzete odgovornosti pred Provincijom, našim Redom i cijelom Crkvom Božjom, Duh Sveti, koji je prvi ministar Reda, i Presveti Otkupitelj, zaštitnik našega provincijskog Bratstva, nadahnjuju i vode, a Presveta Djevica, Kraljica Franjevačkog reda, neka osnaži našu volju da u tome ustrajemo!

U Splitu, 3. travnja 2006.

Fra Željko Tolić, provincijal

Molitva za uspjeh Kapitula

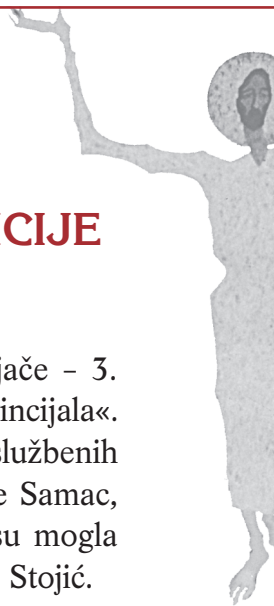
Za uspjeh Kapitula neka se 1. svibnja 2006. godine u svakom samostanu slavi misa *De Spiritu Sancto*. U ostale dane za vrijeme Kapitula neka se u prošnje uvrste zazivi:

- **u Jutarnjoj:**

Svemogući, vječni, pravedni i milosrdni Bože, izlij dar svoga Duha na naš Kapitul: podaj da mi slabi radi Tebe vršimo ono što znamo da Ti hoćeš, i da uvijek hoćemo što se Tebi sviđa, da ne odstupimo od Tvojih zapovijedi, lutajući izvan poslušnosti, nego da ustrajemo u njima, kako smo obećali prema evanđelju i prema našem Pravilu.

- **u Večernjoj:**

Gospodine, koji si pozvao slugu svoga Franju i učinio ga glasnikom Velikoga kralja, prosvijetli tamu našega srca, podaj nam ispravnu vjeru, pouzdano ufanje i savršenu ljubav, smisao i spoznaju da vršimo Tvoju volju, da ne govorimo i ne učinimo zlo bratu, nego, po duhovnoj ljubavi rado služimo i pokoravamo se jedni drugima na slavu Tvoju i na duhovnu izgradnju našega provincijskog Bratstva.

Sjednica »JUŽNOSLAVENSKE KONFERENCIJE PROVINCIJALA«

U franjevačkom samostanu Sv. Duje u Kraju na Pašmanu 28. veljače – 3. ožujka 2006. održana je sjednica »Južnoslavenske konferencije provincijala«. Nazočili su svi njezini članovi, s tim da je fra Željko Tolić morao zbog službenih obveza otići prije završetka. Također je sjednici nazočio i fra Šime Samac, generalni definator Reda. Budući da dva tajnika Konferencije nisu mogla nazočiti sjednici, službu privremenog tajnika obavio je fra Miljenko Stojić.

Fra Šime Samac, izručujući pozdrave generalnog ministra, govori da se danas u Redu daje velika važnost konferencijama. Zbog toga one prave i svoje statute. Želja je Vrhovne uprave da generalni definator za određenu konferenciju nazoči njezinim sjednicama, ako je ikako moguće. Generalno tajništvo za FSR i FRAMU napravilo je priručnik za rad s njima. Trebat će ga što prije prevesti. Sestre Blajke obnavljaju kuću u Rimu i mole za novčanu pomoć. U toj kući, inače, odsjedaju mnogi koji se dolaze liječiti u Rim. Provincijali zaključuju da im se kao pomoć dadne barem po 1. 000 EUR-a. Generalni ministar doći će u posjet provinciji Sv. Ćirila i Metoda 28. – 31. ožujka 2006. Zaključeno je da će ga svi provincijali ići dočekati u zračnu luku Zagreb i nakon toga otići s njim na večeru.

Prva točka dnevnog reda bila je raščlamba i razgovor o govoru Generalnog ministra provincijalima dviju slavenskih konferencija u Asizu 1. prosinca 2005. Na temelju ovoga izlaganja vidjet će se što Konferencija može poduzeti u trogodištu pripreme 800. obljetnice Reda. Predsjedavajući, fra Bernardin Škunca, iznosi bitne naglaske spomenutog govora. 1. Generalni ministar želi pozvati provincijale i konferencije na duhovne ideale, nasljedovanje stopa Isusa Krista. Naglašava tzv. »rifondazione«. Drugi je ideal provođenje duha Sv. Franje i slova generalnih statuta i generalnih konstitucija. Također je spominjao bratstva sa samo jednim članom. Trebalo bi što prije prestati s takvim načinom življenja, ako je ikako moguće zbog dušobrižničkih obveza. Treći bi ideal bila transparentnost u življenju franjevačkog siromaštva. 2. Postoje i evangelizacijski i dušobrižnički ideali. Evangelizacijske i dušobrižničke programe potrebno je razvijati na franjevački način. Naglasak treba biti stavljen na to da evangeliziraju bratstva, a ne pojedinci. U evangelizacijskom i dušobrižničkom djelovanju treba paziti na to da se čuva i unaprjeđuje povezanost s mjesnom i općom Crkvom. 3. Ne možemo ostvarivati neko djelomično, već sveopće bratstvo. Moramo se, dakle, integrirati što bolje u bratstvo čitavoga Reda. Sukladno tome treba stvarati ozračje franjevačkog duha na svim razinama unutar konferencije. 4. Treba se ucijepiti u sadašnji trenutak povijesti i pratiti društvene i kulturne programe.

Razvija se mala rasprava o mišljenju Generalnog ministra o dušobrižništvu. Trebalo bi govoriti i o intelektualnoj evangelizaciji, a ne samo o klasičnom dušobrižništvu. Poteškoća u klasičnom dušobrižništvu je »stabilitas locis«. No, Generalni ministar nema namjeru dokidati mjesta sa samo jednim bratom, već samo govori da braća trebaju živjeti zajedno gdje je to ikako moguće. U skladu je to s govorom Crkve da kada se redovnicima povjeravaju dušobrižničke službe da ih oni provode na način svoje karizme. »Stabilitas locis« ne znači da netko 24 sata mora biti na određenom mjestu, to samo znači da se treba znati radno vrijeme i da je na raspolaganju vjernicima kada je tamo.

Fra Tomislav Vuk predlaže tečaj za osposobljavanje braće u vođenju hodočašća u Svetu zemlju. Nakon završetka tečaja dobili bi od Svetopisamskog instituta u Jeruzalemu iskaznicu da službeno mogu voditi hodočašća. Provincijali podupiru ovaj prijedlog.

Fra Bernardin Škunca ustrajno radi na pokretanju evangelizacijskih seminara. Naziv bi im bio »Franjevačko dušobrižništvo u župnoj zajednici«.

Seminar o franjevačkoj karizmi, o čemu je već govoreno na VFZ-u, trebalo bi što bolje prilagoditi našim prilikama. Najbolje to može napraviti jedno malo tijelo.

Budući da je istekao mandat starom vodstvu Konferencije, prišlo se izboru novog predsjednika i dopredsjednika. Tajnim glasovanjem za predsjednika Konferencije izabran je fra Slavko Soldo, a za dopredsjednika fra Željko Železnjak.

Zaključeno je da Vijeće za pravdu, mir i očuvanje stvorenja ubuduće nosi naziv Vijeće za pravdu, mir i skrb za sve stvoreno. Svi to trebaju što prije provesti u djelo.

FSR obnovio se u mnogim krajevima. Zajedno s FRAMOM on je briga Prvoga reda i to se ne smije ispuštati iz vida.

Nastavljaju se pripreme na priređivanju Skotističkog simpozija. Provincijali su predložili braću koja bi mogla pomoći u što boljem njegovu ustrojstvu.

Članovi Konferencije raspravljali su i o drugim važnim pitanjima za braću. Kada budu napravljene sve potrebne predradnje, braća će biti obaviještena o ishodu. Sjednica završava zaključkom da je sljedeći sastanak u Sloveniji, u listopadu ove godine.

Fra Miljenko Stojić

Korištenje ISBN broja

Molimo braću da se ubuduće, ako žele da Provincija bude nakladnik pojedinih izdanja, jave na Provincijalat zbog davanja ISBN-a.

Molimo da se ne traži pojedinačno ISBN u ime Provincije u *Hrvatskom uredu za ISBN*.

Dva nova sveučilišna priručnika iz Kanonskog prava

Na sjednici novog saziva Senata Sveučilišta u Splitu prihvaćene su dvije knjige prof. dr. sc. fra Jure Brkana, profesora kanonskog prava na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu, kao Sveučilišni priručnici «Manualia universitatis Spalatensis» (Udžbenici Sveučilišta u Splitu), 23. veljače 2006. godine, broj 01-1-4/17-2-2006.

1. «Župa u zakonodavstvu Katoličke Crkve», Biblioteka «Službe Božje», knj. 49, Split, 2004.
2. «Obveze i prava vjernika laika», Biblioteka «Službe Božje», knj. 53, Split, 2005.

Fra Juri čestitamo!

Molitva za mir 9. svibnja 2006. u Bruxellesu

Članovima redovničkih konferencija UCESM-a

Drage sestre,
Draga braćo,

Za nekoliko mjeseci pokušat ćemo riješiti projekt namijenjen redovništvu Europe:

9. svibnja 2006: Dan molitve za mir u Europi i svijet.

Zašto 9. svibanj?

Izbor službenog Europskog Dana za slavljenje tog duhovnog projekta omogućuje nama da se spomenemo Deklaracije 9. svibnja 1950. kada se nekoliko europskih zemalja obvezalo poštovati nakane mira, socijalnog progressa i solidarnosti.

Ove godine prigodom proslave 9. svibnja msgr. Grab, predsjednik CCEE, napisao je:

Danas smo dužni učiniti mogućim da bi mir u Europi postao mir u svijetu.

Ova je inicijativa okupila osobe vjerskih ustanova, koje su se obvezale na različite načine učestvovati u izgradnji Europe, ovdje u Bruxelles da bi sastavili jednu grupu:

ESPACES: Duhovnosti, Društva i Kulture u Europi - www.espaces.info

COMECE: Komisija biskupskih konferencija Europske unije - www.comece.org

Kapela Uskrsnuća: mjesto ekumenskih susreta - www.ressurrection.be

Cellarers & European Community - www.abbaye-ste-anne-kergonan.org

Monastir Chevetogne - www.monasterechevetogne.com

UCESM - www.ucesm.net

Cilj je našeg zauzimanja da pokažemo zajedno s ostalim stanovnicima da Europa nije izgrađena samo na političkim, ekonomskim, pravnim, socijalnim i financijskim temeljima nego također i na duhovnim temeljima.

Projekt polako dobiva svoj oblik: on je prosljeđen redovnicima i redovnicama.

Održat će se u Bruxellesu otprilike prema slijedećem približnom rasporedu:
Nedjelja, 7. svibnja 2006.

- Dolazak navečer i smještaj sudionika

Ponedjeljak, 8. svibnja 2006. : «upoznajmo jedni druge»

- Dan za kontakte i informacije: posjet Europskim institucijama (prema jezičnim grupama)

Utorak, 9. svibnja 2006.

- Predstavljanje teškoća europskih kršćana (kršćanske organizacije)

- Kršćanski poziv i jedinstvo u Europi (konferencija-rasprava)

U katedrali Bruxellesa:

Liturgijsko ekumensko slavlje za mir u Europi i svijetu. Predvodit će kardinal Danneels uz sudjelovanje vjernika.

U izradi ovog «pretprojekta» uračunali smo smanjenje cijena avionskih karata koje uključuju barem jedan dan weekenda.

Belgijska konferencija osigurat će smještaj za tri noćenja u redovničkim zajednicama u Bruxellesu.

Od sada i do tog događaja bit će ekipa sastavljena od članova Belgijskih konferencija koja će postati dio organizacijskog komiteta.

To nije još sve. Imamo još puno razmišljati, ulaziti dublje u stvar, poboljšavati planirano, što želimo ostvariti.

UCESM nije inicijator tog projekta. Ja surađujem s drugim organizacijama da bismo ostvarili taj događaj koji nas može povezati, naučiti nas odgovornostima kršćana danas i koji se čini značajnim za nas u našoj europskoj situaciji. Željela bih podijeliti s vama ovu prvu informaciju prije godišnjeg odmora. Daljnja informacija će uslijediti kasnije.

Želim vam prekrasno vrijeme odmora, duhovno osvježenje u kontemplaciji i slavlju.

Ana Maria Garbayo odn
Generalna tajnica

Važna događanja na razini HKVRP

- 35. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica: 25. i 26. travnja 2006. u franjevačkom samostanu: Avenija Gojka Šuška 2, Zagreb;
- Susret svih redovničkih bogoslova iz RH i BiH: 12. - 14. svibnja 2006. u Vukovaru;
- Susret HBK i HKVRP: 1. lipnja 2006. u Zagrebu;
- Redovnički tjedan: 22. i 23. rujna 2006. (Tema: *Duhovno i intelektualno u redovništvu*);
- Plenarna skupština HUVRP–HKVRP: 25. i 26. listopada 2006. u Zagrebu.

ZAGREB: Proslava 41. obljetnice smrti sluga Božjega oca fra Ante Antića

Kroz tri večeri trodnevnice izmijenila su se tri propovjednika koji su vjernike poticali Antićevim primjerom. Uz veliko štovanje o. Antića i sami početak korizme pogodio je da se svake večeri okupljao veliki broj vjernika. Teme propovijedi bile se posvećene Antićevu odgojnom djelovanju. A nadahnjivale su se na Antićevoj posveti života za braću klerike iz 1926.

Trodnevnica se odvijala prema Antićevu promišljanju: “Mogu reći pred Gospodinom, da sam nastojao našoj mladosti pokazati putove do vrhunca Božje ljubavi, da se po toj ljubavi ona formira i razvije u snažan, svet i blagoslovljen naraštaj. »(AS I,6)

Prvoga ožujka pjevao je mješoviti zbor župe MBL, drugoga i trećeg dana trodnevnice zbor «Dobri Otac Antić». Na samu obljetnicu smrti pjevao je mješoviti zbor.

Prvi dan, na Čistu srijedu, propovijedao je dr. fra Ante Crnčević na temu: «Ljubav nadahniteljica oca Antića. » Središnja misao vodilja bila je «Ljubav se pokazuje jaka i blaga, kako i gdje ureba. Ona je tajna i silna moć koja sve pridobiva i pred njom pada svaka ljudska snaga. » (AS I,8) Budući da je bila Čista srijeda okupilo se veliko mnoštvo vjernika. Govoreći o početku korizme propovjednik je naglasio: «I večeras nas ovdje okuplja pamćenje koje nas vodi k primjeru *dobrog oca Antića*. Sam naziv ‘dobri otac’ govori o njegovoj skrovitosti, o vjeri koja je dosegla svoju zrelost u skrovitosti i zbog toga nije mogla ostati skrivena i nezamijećena. Štoviše ona je iz skrovitosti snažno osvajala, i snaga joj nije usahla do danas. »

Drugi dan trodnevnice propovijedao je mr. fra Miljenko Šteko na temu «Ljubav mjerilo Antićeva uspješnog odgoja». Središnja tema propovijedi bila je «Koliko će biti ljubavi, toliko ćemo imati i uspjeha. » (AS I,8).

Sluga Božji fra Ante po svjedočanstvu mnogih upravo je zračio neodoljivu nazočnost «Božje ljubavi koja je pozivala druge da je slijede. Otac Antić živi svoj život s dubokim uvjerenjem djeteta Božjega koje je po toj ljubavi uneseno u trojstvenu rijeku ljubavi koja se iz vječnost izlijeva po Ocu, Sinu i duhu Svetom».

«Otac Antić u svojoj je svećeničkoj-očinskoj dužnosti jačao i upućivao povjerene duše, Kristovoj žrtvenoj ljubavi s dubokim iskustvom ljubavi Spasitelja i Otkupitelja da bi njegovi imali život i to u izobilju». »On sam je mjeru odgajanja neprestano obnavljao iz Kristova otajstva na kojem je sam temeljio vlastiti život. Zato je i bio iskreno slobodan tu ljubav prenositi svoj braći. Ta ljubav – Agape znači nesebičnu spremnost i predanje za drugoga.

» «Znao je naš dobri Ante, da idući putovima Božje ljubavi, čovjek odgajanik, živi s Božjim mislima i željama. Znao je da se na tom putu nadvladavaju svi umori, a svi životni križevi postaju blagoslovljeni.

Treći dan trodnevnice propovijedao je mr. Josip Grbavac. Tema je bila «Voditelj odgajanika Bogu». Središnja misao je bila da odgojitelj mora nastojati da «vodi mlade duše uzvišenom stazom i zagrijavati ih za žrtvu, odricanje i samoprijegor». Propovjednik je istaknuo kako je fra Ante dokaz da se i u ovom materijalnom i materijaliziranom svijetu može postati svet ako se prihvati puninu Božje volje, živeći ne u nekom imaginarnom svijetu, nego u konkretnom svijetu i vremenu, u kojem postoji u svakom od nas božanska iskra koju treba zapaliti. Putevi svetosti višestruki su. Prilagođeni svakom pozivu i staležu. To potvrđuju brojna mjesta iz Antićevih pisma, spisa i nagovora. On ističe da mi obični ljudi, koji se na izgled ničim ne ističemo, možemo živjeti sveto i sveto umrijeti, jer nas Bog na to poziva. Čitajući njegove spise ostajemo iznenađeno naravnošću njegova života. Odgajajući studente i duhovno vodeći vjernike, svećenike i redovnike kroz duge godine iz dana u dan, askeзом i dugotrajno molitvom i sam se preobražavao, tako da se o njemu brzo proširio glas kao o svetom redovniku. «U onom mračnom vremenu ljudske povijesti, u vrijeme razbuktavanja velikosrpstva, nacizma, fašizma i komunizma Božja providnost ga je stavila za odgojitelja. U onom zgusnutom vremenu mraka i bola jauka i smrti oči odgajanika i odgojitelja bijahu uprte u njega, a on ih je bodrio da ne klonu Duhom, učvršćivao ih je u vjeri i nadi».

Na samu obljetnicu misno slavlje predvodio je pomoćni biskup zagrebački msgr. Vlado Košić: Tema propovijedi bila je: «Neumorni odgojitelj mlade subraće u ljubavi prema Isusu. » Središnja misao bio je navod: «Sav moj rad bio je usmjeren u jednom pravcu: da se naša mladost zaljubi u Isusa poput sv. Franje, da ljubi Mariju svim mladenačkim snagama, da budu najvjernija djeca svete Crkve, da zanosno ljube sv. Franju, Red, Provinciji kojoj pripadaju. » (AS I,6). »Ove godine, kad se ispunja 41. obljetnice smrti, mi ćemo danas nastaviti razmišljati o tome što je rečeno u trodnevnici. Želimo razmišljati o odgojiteljsko službi i njegovu odgojiteljskom radu. On je doista bio odgojitelj mlade subraće u ljubavi prema Isusu. Mi ćemo danas nastaviti razmišljati o tome, zapravo željeli bismo Bogu zahvaliti na tom svetom životu i primjeru koji je fra Ante Antić dao našoj Crkvi. Željeli bismo od njega učiti ujedno uteći mu se u zagovor u našim potrebama. Bio je učitelj svima koje je susretao i koje još uvijek susreće, budući da mnogi dolaze na njegov grob.

Blagopokojni kardinal Franjo Kuharić zapisao je da je sluga Božji fra Ante Antić imao svetačku odliku koju je nazvao 'Božja nazočnost sva u službi čovjeka'. O tome svjedoče njegovi mnogobrojni penitenti. »

Sudionik

MAKARSKA: «Antićevo 2006. »

Grad Makarska i Makarsko primorje svečano su i ove godine proslavili spomen blažene i svete smrti sluga Božjega oca fra Ante Antića.

U samostanskoj crkvi *Uznesenja BDM na nebo* u Makarskoj – gdje je dobri otac Antić živio i djelovao preko 34 godine, a u makarskom samostanu je napisao i spise «Posveta svoga života za povjerenu braću klerike» (1926.) , «Bog moj i sve moje – Pravilo mome životu» (1933.) i «Moja usrdna i jaka molba ljubavi Bogu posvećenim dušama (1936.) – pripremljena je trodnevna duhovna priprava sa euharistijskim slavljinama koja su predvodili od 1. do 3. ožujka: fra Vladimir Tadić – *Početak korizme i sluga Božji o. Ante Antić*, dr. fra Stjepan Čovo – *Otac Antić i presveta Euharistija* i fra Gabrijel Jurišić – *Antićev život i djelovanje u Makarskom primorju*.

Uz odličan odaziv vjernika na trodnevnicu, koju su uzveličali zbornim pjevanjem ženski zbor samostanske crkve pod ravnanjem mo. fra Mile Ćirke, dječji zbor župne crkve sv. Marka u Makarskoj pod vodstvom č. s. Krune Grgat i višeglasni muški zbor franjevačke crkve, vjernici su doživjeli i upoznali da sluga Božji o. Antić pripada među najdivnije velikane Crkve u Hrvata, koji je riječ Božju kao i otajstva svete vjere prihvatio cijelim svojim bićem i herojskim krepostima svetoga života te je s Božjom nazočnošću pristupao svakom čovjeku, posebno onima koji su bili potrebni kršćanske ljubavi i pomoći, a naročito bolesnima, siromašnima i prezrenima u društvu.

Vrhunac «Antićeva '06. » bio je 4. ožujka 2006., spomendan svete smrti oca fra Ante Antića.

Samostansku crkvu ispunili su štovatelji sluga Božjega o. Ante Antića od župe Brela do Graca n/m, a pjevao je mješoviti zbor župe Baška Voda pod ravnanjem č. s. Verice Grabovac.

Euharistijsko slavlje uz desetak koncelebranata predvodio je i propovijedao prof. fra Miljenko Odrlić na temu *Fra Antin rođendan za nebo – Božji privilegij svima koji Boga ljube*. Fra Miljenko je istakao riječi spomena na Antićev herojski i sveti život, ispunjen glasom svetosti u Makarskoj i cijelom Podbiokovlju iz kojeg je službeno preselio u Zagreb, u samostan i svetište Majke Božje Lurdske 1946., te je ovo i 60. obljetnica Antićeva preseljenja u Zagreb. Naglašavajući spomen svete smrti sluga Božjega propovjednik je istaknuo da je u Makarskom primorju kao i u cijeloj Hrvatskoj, pa i preko granica Lijepe naše, odjeknuo glas «Umro je Svetac!». Dodao je da se veoma rijetko kod sprovoda i najvećih velikana svijeta čuje pjevanje zahvalnice *Tebe Boga hvalimo* u čast Presvetoga Trojstva, koja je iz desetak tisuća srdaca

odjekivala na kraju sprovoda dobrog i vjernog sluge Božjeg o. Ante Antića (8. ožujka 1965. godine) na zagrebačkom Mirogoju dok se spuštao Antićev lijes u grobnicu braće franjevacca Provincije Presvetoga Otkupitelja.

Na kraju zadnje večeri svim sudionicima se zahvalio fra Stanko Milanović Litre, gvardijan samostana *Uznesenja BDM na nebo* u Makarskoj na odazivu, vjerničkom ozbiljnom i primjernom sudjelovanju, a iza zahvale je po prvi put odjeknula pjesma baškovodskog mješovitog župnog zbora «Ante dobri, Tvoj lik zlati» (I. Peran, 1998.)

VAT

LUDWIGSHAFEN: Susret o. Provincijala s braćom koja žive i djeluju u Njemačkoj

Iako je o. Provincijal, dr. fra Željko Tolić tijekom kanonskog pohoda vidio svu braću i sa svakim razgovarao, on je kao i njegovi prethodnici nastavio praksu susreta provincijala s braćom koja žive i djeluju u Njemačkoj.

Susret braće i o. Provincijala održan je od 20. -22. ožujka 2006. u Heinrich Peschu Haus, Frankenthaler Str. 229, 67059 Ludwigshafen.

Na susretu s Provincijalom bilo je 27 braće. Susret je bio duhovnog i radnog karaktera. Braća su se okupila u ponedjeljak, 20. ožujka.

U 18 sati bila je zajednička večera, a nakon toga bratsko druženje koje je bilo poslije svake večere tih dana. Za vrijeme jednog takvog druženja, fra Anđelko Validžić prikazao je dijapozitive o svome pohodu Provinciji u različitim prigodama.

Utorak, 21. ožujka dan je započeo molitvom Jutarnje u 8 sati. U 9 sati molio se Srednji čas, a od 9. 15 do 12 sati na rasporedu je bila Duhovna obnova uz pozdrave fra Ante Vuka Buljana, gvardijana, o. Provincijala, te predavanje fra Ivana Križanovića s temom: *Konkretizirati dijalog nas fratara koji se očituje u praksi konflikata*.

O. Gvardijan je bio kratak. Pročitao je onu braću koja su se ispričala što ne mogu doći na susret, a bilo je i braće koja nisu poslala ispričnicu.

O. Provincijal je kazao da mu je čast i zadovoljstvo biti među braćom. Svi drugi termini otpadaju ako smo se dogovorili za ovaj susret. Zahvalio je svoj braći koja su ga prigodom njegove vizitacije srdačno i bratski primili. Nakon toga je ponovio pet zacrtanih prioriteta kojih će se držati, a to su: duhovni, pastoralni, karitativni, kulturni i materijalni. Kratko je izvijestio o stanju u Provinciji: o problematičnoj braći, o bolesnoj braći, o našim odgojnim zavodima, o gradnji u Provinciji te o promjenama u Njemačkoj.

Fra Josip Bebić, delegat kratko je informirao braću o susretu mladih u Puli, te ukazao na slab odaziv naše subraće glede duhovnih vježbi za svećenike u Njemačkoj. Zamolio je braću da ispune listić što ga je poslao nacionalni direktor Mühle.

Fra Ivan Križanović uveo je braću u svoje predavanje riječima Generalnog ministra, a nalaze se u Vjesniku Provincije br. 5-6/2005. na str. 289: «Također tražim od provincijalnih ministara, kustoda te od gvardijana da priređuju i podrže sve vrste susreta koji pomažu bratskom promišljanju, kako na mjesnoj tako i na provincijalnoj razini, na kojima se svi mogu zapitati: *Braćo, što nam je činiti?* (Dj 2,37), u kojima će, u ozračju velikog povjerenja (usp. NPr 6, 7-8), biti moguće bratsko sučeljavanje, koje će nas približiti što je više moguće stvarnosti stanja koje trebamo raščlaniti, kako bismo mogli razumjeti ono što je ugodno Gospodinu i što je dobro za Bratstvo». Zatim je citirao Franka Nikolausa iz časopisa PM-History, Das Grosse Magazin für Geschichte, veljača 2006., u kojem autor naziva sv. Franju ne samo malim bratom, nego je Franjo čovjek-revolucija. Tim uvodnim citatima fra Ivan je htio dati do znanja svima prisutnima da u svom predavanju koje ustvari nije bilo uobičajeno predavanje nego provokativni pristup koji je trebao izazvati svu braću kako će međusobno dijalogizirati, kako jedni druge prihvaćati i kako tražiti ono što ih povezuje da bi mogli ostvariti svoje ciljeve za dobro Bratstva.

O. Provincijal je izrazio zahvalnost fra Ivanu na održanom predavanju te istaknuo kako se može uočiti želja, trud i nastojanje što ih je fra Ivan pokazao u izlaganju.

U popodnevrim satima fra Božo Ančić, st. govorio je o doprinosima braće. Večernje euharistijsko slavlje i propovijed održao je o. Provincijal. U srijedu, 22. ožujka fra Božo Ančić govorio je o osnivanju i registraciji Udruge protumačivši Statute udruge koji su napisani u duhu kanonskog i franjevačkog zakonodavstva. Nakon toga razvila se rasprava, a završnu riječ izrekao je o. Provincijal kazavši: «Sada ne uviđamo značaj osnivanja Udruge, ali ovo je velik pothvat za vas ovdje i za braću u Provinciji. » Zahvalio je fra Boži i gvardijanu fra Anti Vuku Buljanu na trudu oko osnivanja Udruge i Statuta koji se može usavršavati.

Na kraju su donesene sljedeće zaključne točke:

1. Akademija naših studenata u prigodi 800. obljetnice od utemeljenja Reda. Studenti bi pohodili neke misije;
2. Betriebskosten-Haushalt u Njemačkoj;
3. Zajedničko hodočašće u Asiz i okolicu;
4. Geschäftsjahr-Kalenderjahr slati do 15. 12. - svakom bratu bit će dodijeljen osobni broj ili kod;
5. Altersversorgung-zbrinjavanje u starosti.

Na kraju se o. Provincijal zahvalio fra Anti Vuku Buljanu, gvardijanu, fra Josipu Bebiću, delegatu i fra Ivanu Križanoviću, predavaču.

Završno euharistijsko slavlje predvodio je i propovijedao fra Josip Bebić, delegat. Braća su se 22. ožujka nakon ručka vratila u svoje misije.

Fra Jozo Župić

RÜSSELSHEIM: Dvodnevna duhovna obnova

25. i 26. ožujka, u crkvama Presvetog Trojstva i Isusova Uskrsnuća na nebo, u Rüsselsheimu, održana je dvodnevna duhovna obnova koju su vodili bosanski franjevac fra Ivo Pavić i novinarka radio postaje MARIJA, iz Zagreba, gosp. Marica Čunčić.

Na duhovnoj obnovi bilo je nazočno više stotina hrvatskih vjernika iz različitih hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj, a neki su došli iz Švicarske. Među njima je bilo i Nijemaca.

Program dvodnevne duhovne obnove sastojao se od predavanja za mladež i mlade obitelji, od biblijskih čitanja i pjevanja liturgijskih pjesama, euharistijskih slavlja i klanjanja pred Presvetim Sakramentom, pojedinačnih razgovora i ispovijedi.

Ovogodišnja dvodnevna duhovna obnova u našoj misiji bila je svojevrсна prigoda da se duhovno posvetimo i pripremimo za skore vazmene blagdane.

Fra Berislav Nikić

SINDELINGEN: Duhovna obnova

«Biti muškarac, biti suprug, biti otac» u današnjem suvremenom svijetu i životu punom izazova nije lako, niti muškarcima nije lako? Kako uskladiti, pomiriti u obitelji, sebi mnogovrsne odgovorne tradicionalne i patrijarhalne, a suvremene i jednostavne ljudske porive očinstva, majčinstva i supružništva s naglaskom na zadaće muškarca u svim tim odnosima bila je posebno zanimljiva tema posljednjeg dana petodnevne Duhovne obnove predvođene dr. fra Anđelkom Domazetom iz Splita održane (16. - 20. ožujka) u HKM Sindelfingen.

Doktor dogmatike fra Anđelko ustvrdio je da danas prosječan čovjek (muškarci i žene) ima poremećen odnos prema seksualitetu i braku. Tako se događa da smo postali društvo bez oca, očeva s dominacijom majke kraljice u odgoju djece.

Stoga se, kaže fra Anđelko, u obitelji treba vratiti autoritet oca koji pomaže djeci pri odrastanju, daje im sigurnost, jer dijete treba osjetiti jednako i majčinu i očevu ljubav.

Za razvoj zdravog muškarca, naglasio je, bitno je pravodobno odvajanje od majke, ali i njihove žene se ne smiju prema njima odnositi kao prema neodrasloj djeci. Poput sv. Josipa današnji muškarac mora pronaći svoj identitet, poručio je na kraju završnog misnog slavlja dr. Domazet, u muškom kraljevskom plemenitom karakteru, ratničkoj svijesti borbe za svoju obitelj, poštenje, ćudoređe i kršćanske vrijednosti života, ali i biti ljubavnik u plemenitom smislu osjećajnosti prema svojoj partnerici, supruzi, a ne svome vlasništvu, a nakon svega mora biti i mudar u raznim životnim iskušenjima.

Moto cijele vrlo uspješne korizmene Duhovne obnove bio je «Bog mira i čovjekov nemir», i doista, svake se večeri u crkvi Presvetog Trojstva u Sindelfingenu okupljalo mnoštvo vjernika na poučnim predavanjima, molitvama, pripremi za Uskrs. Oni su sudjelovali i na misnim slavljinama koja je pjesmom pratila misijska pjevačka skupina *Gospel*.

Biserka Lukan

Hrvatski vjernici iz Sindelfingena i Münchena hodočastili u Svetu Zemlju

U Svetoj Zemlji (14. -21. ožujka) na poseban je način, stupajući Isusovim tragovima boravilo osamdesetak vjernika, hodočasnika iz HKM Sindelfingen i München te doživjelo duhovnu obnovu i korizmeno vrijeme na izvoru kršćanstva.

Put i hodočašće u Svetu Zemlju organizirali su preko hodočasničke *ICHTIS Travel agencije* iz Splita voditelji misija fra Marinko Vukman i fra Tomislav Dukić, a poznatim mjestima Isusova života i spasiteljskog djelovanja hodočasnike je vodio fra Miroslav Modrić, koji je i sam duže vremena živio na tim kršćanskim svetim mjestima.

Hodočasnici su tako sa zanimanjem razgledali i vjerskom odanošću se poklonili poznatim kršćanskim svetištima: Nazaretu, Betlehemu i Jeruzalemu te uz nezaobilazne: Getsemanski vrt, Kalvariju i Isusov grob uz samu Kalvariju.

Ne zna se koje se mjesto i grad Isusova božanskog i ljudskog djelovanja više dojmilo hodočasnike, no sigurno je da su svi poželjeli još jednom doći.

Cijela je Isusova domovina simbol ljudskog stradanja i patnji na životnom putu, pa je u ovo korizmeno vrijeme Kalvarija u srcima mnogih hrvatskih hodočasnika dosegla još jedno dublje vjersko i kulturno značenje.

I sama moderna država Izrael koju su vjernici-putnici posjetili, danas govori na poseban način o žrtvama židovskog naroda za opstojnost u svojoj matičnoj zemlji pa ih je sve to podsjećalo i na hrvatske patnje na putu stvaranja države.

Doista, put u Svetu Zemlju jedinstvena je prilika svakom čovjeku dodirnuti iskonski povjesni trag kršćanstva, a to je bila bit i ovog nezaboravnog hodočašća Hrvata iz Njemačke.

Biserka Lukan

SINDELFINGEN: Seminar za ženidbu

Da se Hrvatice i Hrvati još uvijek pretežito međusobno udaju i žene u Njemačkoj, unatoč dobroj integriranosti u sve razine njemačkog društva, da obavljaju tradicionalne obrede katoličkog vjenčanja dokazuju brojni seminari za ženidbu u organizaciji bivših hrvatskih katoličkih misija, danas katoličkih zajednica na materinskom jeziku koje djeluju u Biskupiji Rottenburg-Stuttgart.

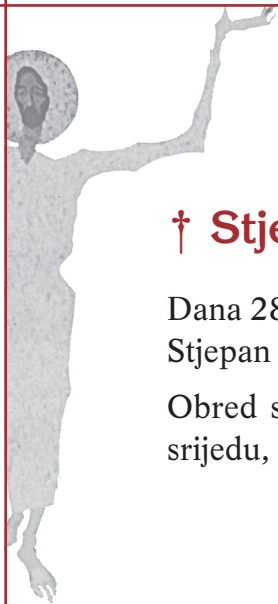
To je potvrdio i četverodnevni seminar za ženidbu u Sindelfingenu pod vodstvom domaćina fra Marinka Vukmana.

Na seminaru je sudjelovalo petnaest zaručičkih parova, kao i onih koji već desetak i više godina žive kao supružnici te imaju i zajedničku djecu.

Na večernjim predavanjima i susretima, osim o stavovima Katoličke crkve o bračnoj zajednici, sudionici seminara mogli su saznati sve o najnovijim znanstvenim psihološkim istraživanjima braka o kojima je vrlo iscrpno izlagala psiholog prof. Zrinka Lučić-Vrhovac.

Kao voditeljica biskupijskog obiteljskog savjetovališta u Reutlingenu, naglasila je veliku važnost psihološke pripreme za brak budućih supružnika obzirom na današnji individualizam, nepisano pravilo da je u životu najvažnije biti mlad, lijep i uspješan, a to je unatoč mnogim mogućnostima, produljenju mladosti i života ipak nesprovedivo, život ima svoj tijek. Upozorila je da danas svi parovi zapadnoeuropske tradicije sklapaju brakove po vlastitom izboru, a oni bi morali partnerima osigurati, ispuniti materijalno, emocionalno i seksualno zadovoljstvo, partnerstvo i odnose. Upravo su novac i seksualni život dva najznačajnija supružnička pitanja, te su baš te teme uzročnik uspješnosti ili propasti braka, a danas se svaki treći brak zbog navedenih uzročnika raspada pa je tek onaj treći mnogima najsretniji, kazala je psiholog Lučić-Vrhovac. Upozorila je i na tri faze u razvoju braka, veze supružnika koja se dolaskom djece bitno mijenja. No ipak, dodala je, mora biti isključivo na prvom mjestu braka ljudsko humano partnerstvo supružnika, a ne rivalstvo moći, muške u patrijarhalnoj snazi, a ženske u majčinstvu koju niti suvremene žene olako ne ispuštaju.

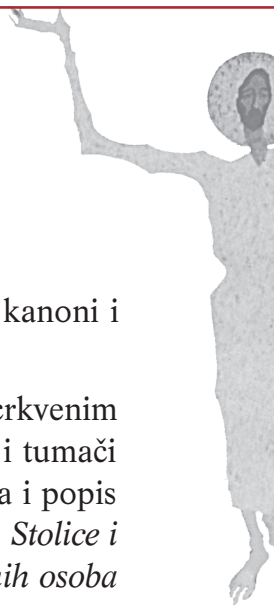
Biserka Lukan

† Stjepan (Dušan) Nimac

Dana 28. veljače 2006. godine u 83. godini života u Gospodinu je preminu Stjepan (Dušan) Nimac, otac našega fra Zvonimira.

Obred sprovoda s misnim slavljem održao se u Lišanima Ostrovičkim u srijedu, 1. ožujka 2006. godine.

Crkvena vremenita dobra

Dr. fra Jure Brkan, CRKVENA VREMENITA DOBRA. Temeljni kanoni i upravljanje dobrima, izd. «Kačić», Split 2006., str. 135.

Knjiga donosi temeljne kanone na latinskom i hrvatskom jeziku o crkvenim vremenitim dobrima. Djelo prvi put na hrvatskom jeziku razlaže i tumači tko i kako mora upravljati tim dobrima. Uz nekoliko raznih kazala i popis literature, priložena su i dva važna dokumenta: *Ugovor između Sv. Stolice i Republike Hrvatske o vremenitim dobrima* i *Protokol o upisu pravnih osoba Katoličke Crkve*.

Sažetak na engleskom jeziku. Tvrdi uvez. Višebojni omot. Cijena 95 KN.

Narudžbe: Zbornik «Kačić», Fratarski prolaz 4, 21230 Sinj.

Ispovijedi

Fra Ante Udovičić, ISPOVIJEDI (zbirka pjesama), vlastita naklada, Split 2006., str. 118.

Pjesnik suvremenog stila i razumljivog sadržaja. Slažem se s tvrdnjom u Predgovoru Tomislava Marijana Bilosnića: *Pjesništvo Ante Udovičića je propitkivanje nad tajnama vjere, Božje pristunosti u ljudima i pojavama koje nas okružuju. Temelj tome udario je pjesnik u pjesmi "Moj Bog": Moj Bog nije kao drugi, nije hladan kao led, nije šutljiv, nije nepravedan, nije osvjetnik. Moj Bog je trubadur, Samaritanac. Moj Bog živi – potrebno je skinuti lance sa srca da bi ga prihvatili. Polazeći tom mišlju uspio je opjevati razmišljanja o smislu života, ulogu vjere i uvijek lijepu, nanovo otkrivenu stoljetnu mudrost, kao što je istakao u Predgovoru Bilosnić.*

Čestitam našem fra Anti, kojeg je dragi Bog obdario umjetničkim svojstvima pjesništva i slikanja. To se lijepo da zaključiti iz njegovih "ISPOVIJEDI" iz kojih se zrcali i jedno i drugo.

Fra Vjeko Vrčić.